

[Niels Westerby.]

mundtlig henvendelse til undervisningsministeren om at blive sat ind i hele sagens detaljer, om at få oplysning om de enkelte detailposter, som universitetet har søgt om. Jeg tror ikke, jeg gør noget forkert over for undervisningsministeren, når jeg siger, at vi blev afvist af undervisningsministeren, da vi bad om helt konkrete oplysninger om, hvad det var, der var universitetet og undervisningsministeriet imellem.

Enden på det blev, at vi stillede et skriftligt spørgsmål til undervisningsministeren og et skriftligt spørgsmål til arbejdsministeren, og jeg vil gerne takke de to ministre for den store energi, de har lagt for dagen ved at prøve på at fremkomme med et hurtigt svar. Men så ville det vel også have sin rimelighed, at de to ministre takkede os for den energi, vi har lagt for dagen ved hurtigt at stille ændringsforslag ved tredje behandling af finanslovsforslaget. Vi kan nemlig ikke lade denne tredje behandling gå til ende sådan uden videre. Der er jo meget små rådighedsbeløb på finanslovsforslaget, og skal det klares ved forhandlinger i finansudvalget, kan det meget nemt strande på, at rådighedsbeløbene er for små. Vi kommer med andre ord let i den situation, at spørgsmålet først for alvor kan tages op ved udarbejdelsen af næste års finanslov, d. v. s. finansloven for 1968-69. Der vil altså let komme til at gå et helt år tabt, et værdifuldt år tabt i forhold til de fornødne bevillinger til universitetet og også for det andet område, de ufaglærte arbejdere, som vi har nævnt.

Det er da klart, at vi er helt på det rene med, at inden for uddannelsen og forskningen er der mange andre områder, hvor det kan være lige så berettiget at stille forslag om investering. Det er da også derfor, at vi i liberalt centrums folketingsgruppe har vedtaget en udtalelse om, at de ændringsforslag, vi har stillet op, må følges op af en samlet energisk indsats på uddannelses- og forskningsområdet. Vi mener i liberalt centrum, at uddannelses- og forskningsinvesteringer må og bør have førsteprioritet ved udarbejdelsen af de årlige finanslove. Vi mener ganske enkelt, at så vigtigt er det. De to ændringsforslag, vi har stillet, er altså ikke et udtryk for, at vi mener, at det er ganske særlig galt på disse to områder, men

de er et udtryk for en eksemplifikation af, at vi generelt mener, at der ikke gøres nok for uddannelses- og forskningsområdet. Det er derfor, vi i den udtalelse, vi har vedtaget i liberalt centrums folketingsgruppe, og som vi i en henvendelse til statsministeren har delagtiggjort denne i, har peget på som en meget vigtig ting, at folketinget bliver gjort bekendt med de bevillingsansøgninger, der indgår til ministerierne, og at vi også i folketinget bliver gjort bekendt med de begrundelser, som de forskellige ministre og regeringen har for at nedskære på disse områder.

Vi bliver gang på gang i praksis stillet over for, at folketinget ikke rigtigt kan arbejde med tingene, fordi vi mangler de fornødne oplysninger. På det område, der hedder de enkelte fagministres nedskæringer, f. eks. af uddannelses- og forskningsinvesteringer, har vi i øjeblikket ikke rigtigt nogen oplysninger om, hvilke bevillingsansøgninger der bliver nedskåret i departementerne, således at vi ikke af finanslovsforslaget kan se den virksomhed, som er foregået i selve departementerne eller ministerierne.

Vi mener, at det er vigtigt for planlægningen af de offentlige investeringer i fremtiden, at folketinget, måske i investeringsudvalget, måske andre steder, bliver delagtiggjort i, hvilken begrundelse de forskellige ministre og regeringen har haft for nedskæringer på de forskellige områder, og her vil vi i ganske særlig grad henlede opmærksomheden på det, som vi mener skal have førsteprioritet: investeringer i uddannelse og forskning.

Jeg vil gerne spørge finansministeren — måske er det noget, som statsministeren bør svare på, det kan de to herrer afgøre indbyrdes — jeg vil gerne spørge, om regeringen for det kommende finansår, 1968-69, vil medvirke til, at man i folketinget får besked om, hvilke nedskæringer der er foregået departementalt og med hvilken begrundelse, således at folketinget kan foretage en virkelig vurdering af, om der er sket den prioritering af uddannelses- og forskningsudgifter, som der bør ske. Jeg håber at kunne få et svar herpå fra regeringens side.

Det fremgår af mine bemærkninger, at når vi for universitetets vedkommende har